

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, Wydział VI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: **SSR Jerzy Szafrński**

Protokolant: **Agnieszka Kacała**

po rozpoznaniu w dniu 31.03.2015 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa: **B. G.**

przeciwko **K. W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. W. na rzecz powódki B. G. kwotę 7.763 zł (siedem tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy złote) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 6.200 zł. od dnia 31.07.2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.606 złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód – B. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. W. kwoty 7.763 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że przed Sądem w Wałbrzychu z jej powództwa toczyło się postępowanie wobec Spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.. Nakazem zapłaty z dnia 26.11.2013r. sąd ten w sprawie o sygn. akt VI GNc 1559/13 uznał roszczenie w całości i zasądził od spółki także kwotę 1263zł tytułem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wobec nieuregulowania należności w oparciu o tytuł wykonawczy wierzyciel wszczął przeciwko Spółce egzekucję, która okazała się bezskuteczna. Komornik przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków postępowanie umorzył. Komornik przyznał koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 300 zł.

Powód wobec powyższego dochodzi łącznie kwoty 7.763 zł.

W momencie powstania zobowiązania, jak i do chwili obecnej funkcję Prezesa Zarządu w spółce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pełni K. W.. Pozwany nie wszczął postępowania upadłościowego lub układowego. Roszczenie powoda oparte jest zatem na przepisie art. 299 k.s.h.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Przyznał, iż zarówno w chwili powstania zobowiązania, jak do chwili obecnej pozostaje prezesem zarządu w spółce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Pozwany zaprzeczył, aby ziszczyły się przesłanki odpowiedzialności subsydiarnej. Bowiem, jak wskazał postępowanie egzekucyjne wszczęte zostało jedynie co do części majątku spółki. Natomiast zdaniem pozwanego postępowanie to zostało umorzone, gdyż powódka nie wpłaciła stosownej zaliczki na wydatki i postępowanie to nie mogło zostać przeprowadzone prawidłowo. Zdaniem pozwanego spółka dysponuje środkami, z których wierzyciel mógł

się zaspokoić, bowiem spółka posiada wierzytelność wobec K. K., z której to wierzytelności przy prawidłowo przeprowadzonej egzekucji powódka mogła zaspokoić swoje roszczenie. Ponadto, jak wskazuje pozwany spółka ma możliwość zaspokojenia roszczeń powoda w przypadku pozytywnie zakończonych toczonych postępowań sądowych. Wobec tego, gdyby powódka wykorzystwała wszelkie możliwości ustalenia majątku spółki w postępowaniu egzekucyjnym, w szczególności opłaciła zaliczkę na wydatki, to jej roszczenie zostałoby zaspokojone z wierzytelności, jaka przysługuje spółce wobec K. K.. Zatem, jak twierdzi pełnomocnik pozwanego powództwo w sprawie jest przedwczesne, a powódka nie wykazała elementarnej przesłanki z art. 299 k.s.h., tj. bezskuteczności egzekucji wobec spółki.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik powódki podniósł, iż ta w dostatecznym stopniu wykazała bezskuteczność egzekucji wobec spółki. Ponadto wskazał on, iż pozwany nie udowodnił, iż w chwili prowadzenia egzekucji spółka posiadała majątek pozwalający na zaspokojenie roszczenia dochodzonego pozwem. Zdaniem powódki wszelkie dowody przedstawione przez pozwanego świadczą jedynie o istnieniu licznych procesów toczących się przeciwko spółce. Natomiast zestawienia środków trwałych przedstawione przez pozwanego zdaniem powódki mogą stanowić jedynie oświadczenia danej treści, jednakże nie mogą potwierdzać istnienia majątku spółki. Ponadto powódka podniosła, iż wobec spółki toczonych było kilka postępowań egzekucyjnych, które umarzone były z uwagi na fakt bezskuteczności egzekucji.

Sąd ustalił.

Pozwany pełni funkcję prezesa zarządu w spółce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Bezsporne

Nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 26.11.2013r., sąd ten w sprawie o sygn. akt VI GNc 1559/13 uznał powództwo w całości i zasądził od pozwanego kwotę 6.200 zł. i kwotę 1263zł tytułem kosztów procesu.

Dowód: nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Wałbrzychu – k.26

Na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 07.02.2014r., nakazu zapłaty sygn. akt VI GNc 1559/13, w dniu 6 marca 2014r. wszczęta na wniosek powódki została egzekucja świadczenia pieniężnego w wysokości 7.463 zł. Należności głównej z kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego wraz z kosztami postępowania egzekucyjnego i kosztami zastępstwa w tym postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 10.06.2014r., sygn. akt. KM 532/14 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu M. S. umorzył postępowanie egzekucyjne z uwagi na jego bezskuteczność (art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.), Bowiem w toku czynności terenowych nie ustalono, aby pod wskazanym adresem prowadzona była działalność. Ponadto Komornik wskazał, iż dłużnik nie jest właścicielem pojazdów. Brak wpłaconej zaliczki uniemożliwił dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Komornik przyznał wierzycielowi kwotę 300 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym.

Dowód: wniosek z dn. 6.03.2014r. – w aktach sygn. akt KM 532/14, postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu M. S. z dn. 10.06.2014r. i 11.03.2014r., k. 27,49

Pismem z dnia 25.07.2014r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty do dnia 31.07.2014r. należności stwierdzonej nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Wałbrzychu, sygn. akt VI GNc 1559/13.

Dowód: wezwanie do zapłaty – k.28

Sąd zważył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny niniejszej sprawy ustalono na podstawie zaofiarowanych przez powoda dowodów z dokumentów w postaci: tytułu wykonawczego, wniosku o wszczęcie egzekucji, postanowień Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu M. S. sygn. akt 532/14 oraz wezwania do zapłaty.

Dowody te pozostają spójne i stanowią miarodajne źródło informacji o stanie faktycznym, pozwalając na poczynienie adekwatnych co do ich treści ustaleń. Pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew, iż stan majątkowy spółki pozwala na zaspokojenie należności powódki, na co przedstawił wykazy środków trwałych. Jednakże należy zgodzić się z pełnomocnikiem powódki, że dokumenty te stanowią jedynie oświadczenie o danej treści i nie mogą stanowić podstawy do ustaleń stanu faktycznego w przedmiotowym postępowaniu. Nadto należy podkreślić, iż zdaniem Sądu okoliczności wynikające z tychże wykazów mogły zostać przedstawione stronie powodowej w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, czego jednak nie uczyniono. Wówczas powódka, jako wierzyciel miałaby pełną informację, co do stanu majątkowego spółki. Mając to na uwadze należy uznać za błędny zarzut pozwanego, jakoby powództwo w niniejszej sprawie było przedwczesne. Pozwany, jako osoba będąca profesjonalistą w obrocie gospodarczym zapewne mógł przypuszczać, iż brak odpowiedzi na wezwanie do zapłaty może skutkować wytoczeniem powództwa przeciwko niemu na podstawie art. 299 k.s.h. Wobec powyższego sąd nie uznał za wiarygodne przedłożone przez pozwanego wykazy środków trwałych i nie stanowiły one podstawy do wydania rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów Sąd ustalił istotne okoliczności sprawy obejmujące fakt pełnienia przez pozwanego funkcji prezesa zarządu w spółce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. w czasie istnienia zobowiązania tej spółki wobec powódki oraz fakt bezskutecznego przymusowego dochodzenia przez powódkę wykonania tych zobowiązań od (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zgodnie z art. 299 k.s.h., jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Przesłankami odpowiedzialności członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania jest zatem: po pierwsze – sprawowanie mandatu w czasie istnienia niewykonanego przez spółkę zobowiązania, a po wtóre – bezskuteczność dochodzenia jego zaspokojenia od samej spółki.

Odpowiedzialność w oparciu o powołany przepis ma charakter subsydiarny i aktywuje się jedynie w sytuacji, gdy spółka nie jest w stanie samodzielnie wykonać swojego zobowiązania. W konsekwencji na powodzie spoczywa obowiązek udowodnienia, że próba uzyskania zaspokojenia od dłużnej spółki nie przyniosła rezultatu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2008r., sygn. akt III CSK 12/08, LEX Nr 447785; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 czerwca 2011r., sygn. akt VI ACa 1441/10, LEX Nr 983728; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2011r., sygn. akt II CSK 451/10, LEX Nr 1027170). Bezskuteczność egzekucji może być przy tym dowiedziona każdym środkiem dowodowym (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 2009r., sygn. akt I CSK 34/09, OSNC-ZD z 2010r., Nr 2, poz. 57).

Wierzyciel nie ma bowiem obowiązku wszczynania egzekucji singularnej wobec dłużnej spółki w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, że nie przyniesie ona rezultatu. Jakkolwiek przesłanka odpowiedzialności z art. 299 § 1 k.s.h. jest spełniona, gdy skuteczna egzekucja wobec spółki nie jest w ogóle możliwa, a nie gdy jest niemożliwa z jednego z kilku składników majątku, to jednak wykazania tej okoliczności (bezskuteczności egzekucji do całego majątku spółki) nie może być rozumiane schematycznie. Nie ma przeto potrzeby kierowania egzekucji do tych składników majątku spółki, z których uzyskanie zaspokojenia jest w istniejących okolicznościach faktycznych nierealne (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2009r., sygn. akt V CSK 460/08, LEX Nr 584780). W toku czynności egzekucyjnych nie stwierdzono istnienia po stronie dłużnej spółki majątku nadającego się do egzekucji, wobec czego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. postępowanie umorzono. Twierdzenia o tym, iż spółka dysponuje wierzytelnościami wobec osób trzecich, czy też posiada środki trwałe nie zasługują na uwzględnienie, gdyż pozwany nie tylko nie wykazał ich prawdziwości, ale nadto nie wykazał, iż powódka mogłaby z nich zaspokoić swoją wierzytelność.

Obowiązkiem powódki jest udowodnienie niemożności uzyskania zaspokojenia z majątku dłużnej spółki, co wymaga nie tylko wykazania bezskuteczności egzekucji, ale i braku wartościowego majątku takiej spółki, niemniej z faktu,

że postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do jego ujawnienia, należy domniemywać, że majątek taki nie istnieje (art. 231 k.p.c.). W tych warunkach, w ocenie Sądu Rejonowego, przesłanka bezskuteczności egzekucji wobec w/w spółki została dowiedziona. Wobec powyższego to na pozwanym ciążył obowiązek przedstawienia dowodów niweczących to domniemanie. Jednakże pozwany nie uniósł tego ciężaru ograniczając się jedynie do wykazania, iż postępowanie egzekucyjne zostało umorzone m.in. z uwagi na fakt niewpłacenia zaliczki na wydatki przez wierzyciela. Wymaga podkreślenia, iż w toku czynności terenowych podjętych w toku postępowania egzekucyjnego ustalono, iż w miejscu rzekomej siedziby spółki komornik nie zastał nawet szyldu wskazującego na prowadzenie w tym miejscu jakiejkolwiek działalności. Ponadto w sprzeczności z wykazem środków trwałych pozostają ustalenia komornika, co do posiadania przez spółkę pojazdów mechanicznych. Jak słusznie podnosi pełnomocnik powódki, w toku czynności podjętych przez komornika ustalono, iż spółka nie jest właścicielem żadnego pojazdu. Natomiast z wykazu przedstawionego przez pozwanego takie pojazdy się znajdują. Wobec zarzutów sformułowanych pod adresem skuteczności prowadzonej egzekucji należy jeszcze raz podkreślić, że powódka nie miała obowiązku jej wszczynania, choćby z uwagi na fakt, iż miała ona wiarygodne informacje o bezskuteczności innych prowadzonych przeciwko spółce postępowań egzekucyjnych. Ponadto przedmiotowe wykazy w żaden sposób nie udowodniły, zdaniem Sądu, że zarówno w chwili prowadzenia egzekucji, jak i niniejszego postępowania, możliwe jest zaspokojenie się powódki.

W myśl art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. W niniejszej sprawie pozwany nie wskazał, ani nie udowodnił żadnej z przywołanych powyżej okoliczności egzogeneracyjnych.

Co za tym idzie, roszczenie zgłoszone przez powódkę należało uwzględnić. Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 7.763 zł, obejmującej należność główną wynikającą z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie o sygn. akt VI GNc 1559/13 w wysokości 6.200 zł, kwotę 1.263 zł tytułem kosztów w/w postępowania oraz koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym KM 532/14 w wysokości 300 zł.

Odpowiedzialność na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. obejmuje wszystkie zobowiązania dłużnej spółki, a zatem zarówno należność główną, jak i odsetki a także koszty procesu prowadzonego przez wierzyciela przeciwko spółce oraz koszty bezskutecznej egzekucji (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2007r., sygn. akt III CSK 404/06, LEX Nr 457763; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006r., sygn. akt III CZP 118/06, OSNC z 2007r., Nr 9, poz. 136).

Od dochodzonej kwoty przysługują powódce również odsetki ustawowe (art. 481 § 1 i 2 k.c.). W tym zakresie powódka ograniczyła się jedynie do wskazania odsetek należnych jej na mocy nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 26 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt VI GNc 1559/13, tj. od kwoty 6.200 zł liczonymi od dnia 31 lipca 2012r.

Żądanie to należało uwzględnić, skoro, jak wspomniano powyżej, odpowiedzialność członka zarządu na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. obejmuje również roszczenia akcesoryjne (w tym odsetki) w stosunku do roszczenia głównego przysługującego wierzycielowi (powódce) wobec dłużnej spółki.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w całości w związku z czym powódce jako stronie wygrywającej spór przysługuje zwrot wszystkich poniesionych w sprawie kosztów. Koszty te wyniosły łącznie kwotę 1.606 zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu w wysokości 389 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz.145) oraz opłatę skarbową uiszczoną od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt II wyroku.